

Es dolça y 's diu Clemencia;
 fins al sacrifici arriba,
 y es noya de tal paciència
 qu' aburreix la resistència,
 tan violenta com passiva.

De dijous à dijous

Tabernas. - Lo bon vi....

AMIGA Tomasa: ¿Vès que 't sembla aquet himne *alcohòlich*, qu' estich component per encàrrech d' un home tan cristiá, que no 's descuyda may de batejar lo vi de las botas?

L' himne en qüestió, 's titula «Els Taberners» y encare que á primera vista 't sembli una parodia de «Els Segadors», á segona vista... també t' ho semblará; pero no t' alarmis, perque 'ls taberners son gent de pau, y gracias qu' *usin* l' embut en lloch de la fals terrible y temuda. Ascolta, Tomasa:

Barcelona, ciutat gran,
qui t' ha vist ab tas tabernas,
totas plenas á curull
d' ayguardent, vins y mistela.

Ara fins los borratxons
beuhen aygua de l' aixeta,
puig las tabernas están
tancadas que fan feresa.

¡Bon cop d' embut,
taberners de la terra,
bon cop d' embut!

—No cantis mes, Pierrot, que ja endevino ahont anirias á parar y 'l fi *llapis-sós* que tindrian las estrofas del teu himne Avuy dia, segons per qui, parlar d' un taberner, es com parlar del dimoni. Per lo tant déixat d' himnes *alcohòlics* y deixa de recó á aquets *tintorers de budells* ab los quals no simpatiso gayre.

—Fesme el favor de no otendre à aquets honrats contribuyents, sempre renyits ab la cobardia...

—¿Per qué?...

—Perque 'ns donan *esperit*...

—¿Esperit? ¡Campetxo y fuxina... y gracias!

—*De todo hay en la viña del Señor*. Lo taberner que 'ns serveix á nosaltres...

—Sí; 'l que 'ns serveix de veneno.

—Respecta á aquest home escrupulós que, per postres, nos serveix un *moscatell* admirable.

¡Alló si, qu' es mosca... tel!

—¿Perque may hi falta alguna *mosca*; pero 'l *tell* no s' hi troba!

—Tractantse de vins, Tomasa, tu ets de las vehinas que no podriau queixarvos, per mes qu' us donguessin veneno, que no us en donan.

—¡Y ara Pierrot! Per ventura, no pago ab tan bona moneda com los altres. Las pessas de plom, bé me las refusa 'l taberner, y, per lo tant, jo no puch aceptarli vi sofisticat.

—¿Sofisticat?.. Poch á poch ab la paraula. De que 'l vi continga alguna mosca á no ser de recibo hi ha molta diferencia. Digan vi *volátil*, si vols; pero may, sofisticat. Tingas present lo que deya aquell fondista de *sisos* á un parroquiá que 's queixava per haver trobat dos moscas en la sopa, y aplicat lo quento.

—¿Què deya aqueix fondista!

—«Ay, fill meu, per sis quartos, no 'ns es possible servir papallonas.» Tu també pretens, que per sis quartos ó pochs céntims mes, no t' engayin. Paga 'l moscatell á dos pessetas 'l porró y no á 30 centims, com tas ara, y jo t' asseguro qu' exclamarás: ¡Mosca! ¡Aquet moscatell es de primera!

—Si 't deixan dir no 't penjarán may.

—La veritat pura, fil a meva.

—Siga com vulga, jo celebros 'l tancament de tabernas, y sento que no continuhin d' aquesta manera, perque sols així s' acabarian los borratxos.

—¡Un'altra preocupació! Los assiduos concurrents á n' aquets temples de Baco, son gent de bon humor y pochs recursos, y no mereixen calificatius tan durs. ¿Si á n' ells los dius «borratxos» com anomenarás als senyors que fent continuadas libacions del seu propi seller, agafan la *paperina* H? Per altra part; tu estás cansada de dirme que en lo vi de taberna, sols hi ha aygüeta de la font y algunas drogas ¡Com vols, donchs, que tal vi emborratxi! ¡Califica d' *ayguaders* y no de borratxos, als que concorren á las tabernas!

—¡Ja 'ls arreglaria jo als senyors taberners! ¡Los imposaria una contribució que 'ls doblegaria!

—No parlis de la corda á casa del penjat. Allavors si, que no 'ns quedaria altre remey, que plantarnos un tros de vinya pe 'l nostre consum particular y 's trobaria en la próxima edició del Diccionari de l' Academia: «*Taberna*: s. f : la tienda donde se vendia el vino por menor hasta poco antes de la caída de Silvela.» ¿Sabs lo que llegia avuy? Que en un país mes civilisat que 'l nostre, per acabar ab los bebedors, se tracta d' imposar una forta contribució á n' aquestos, deixant tranquils als taberners que desde Noé ensá no han perseguit altre fi que ser útils á la Humanitat.

—¡Potser que 'l comuniquessis à n' en Vilaverda, aquet projecte?

—¡Ya m' eu guardarè com d' escaldarme! ¡Prou cada *cigaló* no 'm baixaria de sis pessetas!

—¿Qué m' en dius del *lance Sol-Ranci-es*?

—Que va ser una qüestió de *lance*.

—Pero 's veu que te genit aquet senyor qu' es *ranci*.

—Per tenir genit, no s' ha de ser precisament persona. ¿T' en recordas del *Lindo*, aquell gos peté que teniam?

—¡Era una monada!

—Pero al mateix temps, una petita fiera. ¿T' en recordas de quina fi va fer lo *Lindo*?

—¡Prou! Com que sempre, tement per nosaltres, s' agafava á las pantorrillas de tothom, lo treguerem de casa per evitar compromisos.

—¡Y luego van agatar o 'ls llassers del carretó dels gossos!

¡Lo bon vi.. y 'ls gossos valents, s' acaban prompte!

—Jo, no obstant, á ser d' en Sol lo desafio.

—¿Y per què?... Pot ser en aquet cas, lo senyor Ranci hauria fet com lo valent del quento, qu' haventse de desafiar á pistola, pretenia estar vint passades mes aprop que 'l seu contrincant, y 'l desafio no fou possible, per allò de: tant hi ha d' aquí allí, com d' allí aquí.

Pierrot de LA TOMASA.

UN PETÓ

De bon mati.

SONET

De bon mati verí ma estimada
portant entre sas mans una poncella
de fresca rosa que lluhia bella
formant ab roigs clavells toya agraciada.

Li 'n de naní un clavell, y ella ayrada
me 'l negá ab crueltat ¡oh negra estrella!
mes tant vaig insis i que fugí ella
corrent, camps á través, atolondrada.
Oh! tal volta fugia, temerosa,
recordant de sa mare 'ls consells sabís;
pero de prompte li caygué la rosa,
jo, per cullirla, oblidó mos agravis,
m' abaixo, s' abaixa ella, y ruborosa,
m' oferí 'l roig clavell que té en sos llavis!

SEBASTIÀ FARNÉS Y B.

Quento de Mataró

La Mare de Deu d' Agost

Los obrers de la iglesia de Mataró, encarregaren á cert doradó de la ciutat del Comtes que fes una magnífica Mare de Deu d' Agost, 'l qual hi empleá tota sa sabiduría per sortir ayros de la obra. Un cop llesta, ell mateix la colocá dins lo vagó, y com ajeguda ocupava molt de puesto y en atenció als demés equipatjes qu' hi había, determiná colocarla á un recó dreta, pues que creya la posarian ajeguda aixís que arrivaria á Mataró. Mes fou tot lo contrari: los obrers, qu' en professó aguardavan 'l tren, sorpresos de veure la Mare de Deu dreta, ma'hiren al afamat dauradó y sospenant aquella professó, la tornaren á Barcelona, dihentli «que la volian ajeguda y no dreta». Admirantse el doradó d' aquellas inteligencias, aguardá uns quants dias, per torná la mateixa Verge, y posantla allavors ben ajeguda, fou felicitat per entussiasme per haver comprés lo seu pensament.

Durant la guerra contra 'ls turchs, l' any 1788, maná Joseph II. emperador d' Alemanyá, al príncep Carles, fill major del príncep de Ligne, que anés ab un destacament á regoneixer la fortalesa enemiga de Schabath. Trigá bastant á tornar; pero quan l' emperador 'l creya ja mort ó presoner li anunciaren l' arribada de tant distingit oficial.

—Os tenia manat, li digué ayrat l' soberá, que anéssiu á regoneixer lo fort de Schabath, y fá ja més de quatre horas qu' érau fora. ¿D' ahont veniu?

—De pendre 'l, respongue 'l jove príncep ab una sang freda que admirá al emperador.

NI TEMPS DE SENYAR....!

Á MARÍA BERTRÁN Y BOSCH

Gasat 'n Pau Llus—ab una *beyata*
al sortir de missa—després d' *esposarse*
và determinar—anar á passarne
la lluna de mel—ab p'ácida calma
allá, á Montserrat;—y 'n efecte, agasan
éll lo seu *bastó*— y ella una *senalla*
y alegres los dos—al tren, s' instalaren
que sens incidents—dignes d' anotarse
á n' el Monastir—ben sans va deixarne.
Tot com una seda—'nava desllisantse
mes per sa dissort—celda no trovaren
à causa de que—totas ocupades
eran per romers—baixats de montanya
y 'l pobre Pau Llus—ab sa Reparada
sols tingué 'l remey—de dormí á la palla.
Freda era la nit—plovía y tronava
lo qual l' obligá—á aná á fer vacaynas
molt mes aviat—que ho feya en sa casa;
ja allí ne veje—estesa la palla
mentre 'ls pel·grins—ensajantse á batre
tot fent salts mortals—d' una part al altre
d' aquella Babel—ab honors de quadra
anavan resant—*parnostres y salves*;
ell buscá un recó—hont mes fosqueijava
y allí s' arraulí—ab la Reparada
posantli la má—damunt la *butxaca*
per si un lladregot—intents robarla.
De sopte un llampech—apagà la llantia
y trayent la má—per aná á senyarse
vá dirne Sant March—Santa Creu me valga
y al tornarla prest—demunt la *butxaca*
en ella hi trová—alres mans estranyas
que sens cap escrupol—escorcolleijavan
la *joya* que 'n Llus—tant ne recitava,
qui devant d' alló—vá cridarne: ¡lladres
ni temps de senyar—heu pogut donarme!

Ja ho veyeu casats
quin fet va passarne;
no hi vulgueu anar
à dormí á la palla...
val mes á n' el rás
passar la nit blanca.

S. BRUGUÉS.

LA TOMASA
ESPURNAS

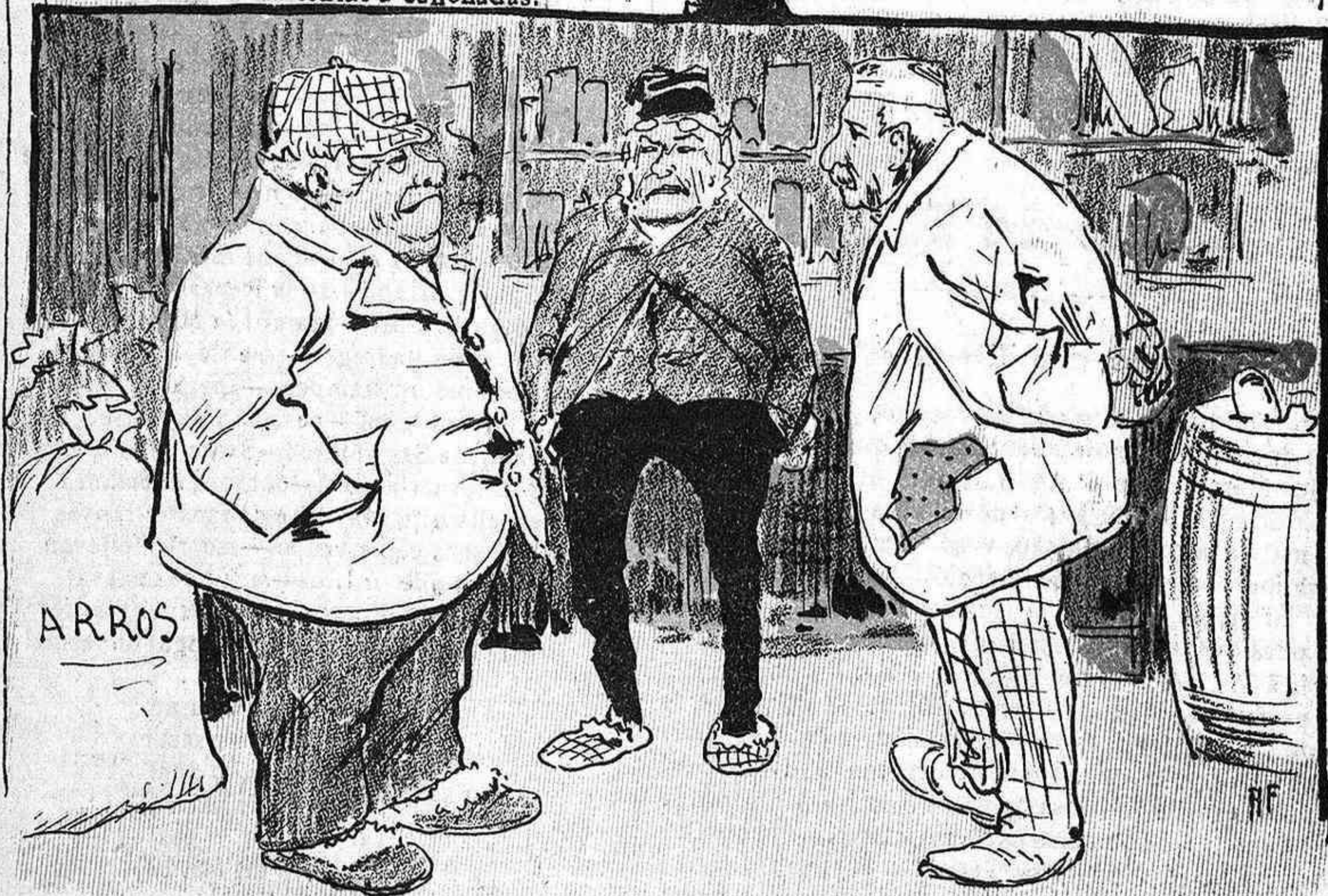

— Senyora Tuyas, vosté que viu al carrer del Bisbe, ja debíia sentir la trencadissa del diumenge.

— No, senyora; hi havia 'l meu cosí a casa. y quan estich ab lo meu cosí no sentiria res, encare que desde Montjuich arrasessin la ciutat á canonadas.

— Senyors, jo toco la flauta, y com qu' ara no tinch feyna, també m' adhereixo á la petició del concert.

— ¿Que li sembla, senyor Geoni, qu' es convenient que continuem tenint las portas tancadas?
— ¡Ay, fill, no m' embolicu! A porta tancada, no hi entran moscas!

SEGURETAT PERSONAL

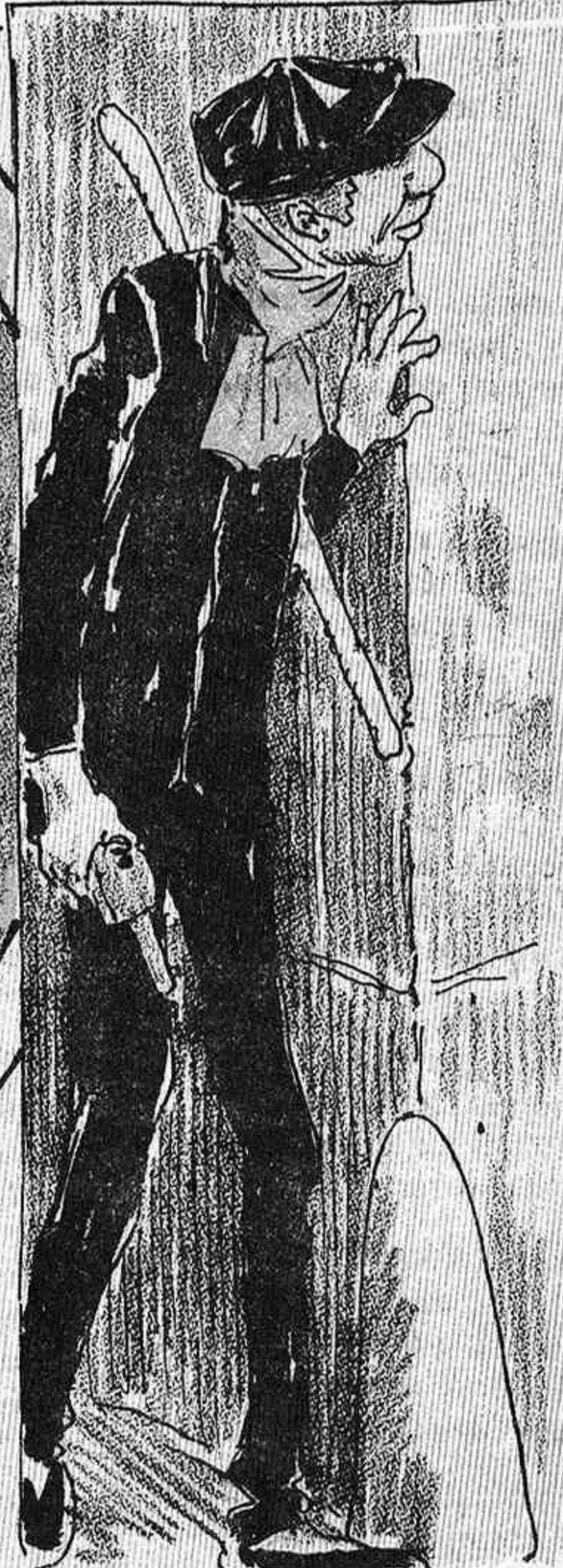

—¡Altol! ¡La bossa ó la vida!
—¡Soch un contribuyent morós; porteu-me á la presó si voleu, pero no dispareu l' arma!

—Senyors: calculin que soch donzella y qu' estich á punt de casarme.
—No oposi resistencia de cap mena, per que no la deixarem anar fins que li haurem prés tota la roba que porta sobre.

K. Bernat

— Ara vé un senyor que té tipo de portar diners; pero ahont aniria á gastarmels los quartos que podria robarli.
¡Estant las tabernas tancadas es una tontería robar al próxim.

POT-POURRI D'ACTUALITAT

LA CENSURA

Tal com está avuy guarnit
l' imperi de la censura,
es impossible alsá 'l dit
sens sufrí una *tatxadura*
que 't fassi a bossins l' escrit.

Tal com marxa aixó avuy dia,
dir la vritat es desvari
ó solemne tontería,
puig la direcció d' un diari
es... á la Capitanía.

Aixís donchs, al qui 'l deber
li mana embrutar paper
(ja siga en serio ó en guassa)
per comentar lo que passa,
ja no sab lo qu' ha de fer

Puig moltes voltas escriu
en serio y fereix al viu,
mes, per mor de la censura,
li resulta lo que diu
en serio, una guassa pura.

Y viceversa, altrás horas
treu un treballer xistós;
y las dignas estisoras
del censor, fan allavoras
lo seu escrit tenebrós ..

Mes lo evident en tot cas
es que 'l tranquil llapis roig
torna beneyts de 'l cabás
als qu' escriuhen y mitj boig
als que dels diaris fan cas.

Puig resulta que molts días
portan tals galimatías
las columnas censuradas,
que resultan tonterias,
geroglífichs ó xaradas.

Prenguin, donchs, nostres lectors
lo que ens deixan publicar
aquells distingits senyors,
que tot sent d' *armas tomar*
fan á ratos de escriptors,

¡Deu vulgui á n' aquest flagell
posathi exemplar esmena!
Ja m' agrada 'l tó vermell,
pro 'n sent de llapis... ¡redell!
¡Aixís s'en perdés la mena!

PROVISIONS

Per lo que pugui ser
á casa jo y la dona,
ja hem fet preparatius
perque si vè la *grossa*
no 'ns trobi descuydats
y haguém d' anar per forsa,
trucant als botiguers
com qui demana almoyna.

Tenim catorze pans,
també catorze cocas,
de *secas* quatre sachs,
y bacallá de sobras;
dos barralóns de vi,
de *trunfas* cinch arrobas,
sis lliuras de café
y sucre á tretze y motxe.

Si tant 's prolongués
l' haver d' està á la *sombra*
després de donar fi
á tot lo que s' exposa,
encare 'ns quedarán
dugas carteras grossas
de quan era xicot,
las que bullintlas forsa
darian uns bons talls
de sóla alimentosa.

Després tenim també
nostra estimada *Flora*,
la gossa mes lleial
que hi ha en lo ram de gossas,
la qual daría talls
per dos setmanas bonas

També tenim per fi
ma benivolguda sogra
un xich dura potser
-dureta y correijosa-
pro que daría ab gust
la pell, per' que sa *prole*,
no sucumbis de fam
en la terrible proba
qu' á passos jeganins
diuhen que se 'ns acosta.

PER SUICIDARSE

El que vulgui suicidarse
d' un modo nou y bonich

no té pas de capficarse
ni donarse cap fatich,

Res d' anar á ca 'l armer
per un revolver d' á duro,
res d' anar al adroguer
per arsénich ó cianuro.

Res de fer un salt mortal
del terrat ó del balcó
Res de vidriol que fa mal,
ni mistos que fan pudó

Res d' anar a la Escollera
y tirarse al suprem bany
que sempre hi ha algú qu' espera
per pescar un cap-cigrany.

Res de corda per penjarse
que causa mala visió...

Lo mes chic per suicidarse
es tal com explico jo:

S' agafa un bastó ab borletas
d' aquells de l' autoritat
y un tarot de deu pesse-as
ben lluhent, nou y planxat

Una banda á la pe xera,
la esfigie de 'n Milá y Pi
y un perruquer de primera
qu' ab arreglo al figuri,

Us deixi imitat lo rostre
ab tota fidelitat,
y ja tenim l' home nostre
camí de la eternitat

Lo bastó fica la *pata*,
lo copala ja 'l traheix
la banda aquella 'l delita
y la cara 'l descubreix;

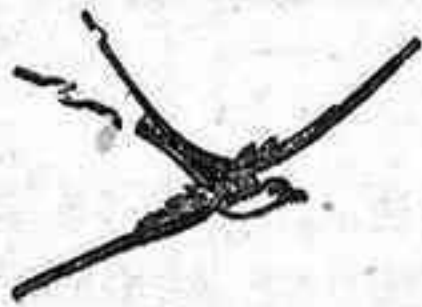
—Es en Milà, diu lo poble
—En Milá y Pi, cridan tots
y la gentada s' acobla
y venen los esvalots

Y la gent udola y creix
y 'l persegueix y l' estrella
Nada... ¡que m' hi jugo un peix
que no 'n queda ni la orella!

Ab l' agravant que 'l suicida
pot trovar contra-veneno
ó que li salvi la vida
un ximple ó algú a *galeno*

Pro 'l qui vulgui mal morir
y 's fassi posá á la cara
los rasgos d' un... Milá y Pi,
ja está ben llest.. ¡aquest si
que no 'l salva ni l Sant Pare!

M. RIUSECH.

D' aixó y d' alló

(DIÀLECHS D' ACTUALITAT)

(De terrat á terrat)

- A** ho véu quin temps, senyora d' aixó!
No sé pas si aixugarém.
- No me 'n parli, senyora d' alló: si no miran de fer net de tots 'ls d' aixonsas de la Còrt...
- Una bugada general de tots 'ls cacichs com 'n dallonsas es lo que convindria.
- Es lo que diu el meu d' aixó: fins que caygui per sempre la d' alló no curarém.
- Prou triga, *re-cristina!* Perque si aixó continúa, ¿de qué farém mànegas? digui.
- Miri; 'l meu d' alló diu que no tindrem més remey que fer de segadors...
- Sí; pero ¿que vol segar en aquet temps si encare 'l blat ha de naixe.
- ¡Aixó ray! Diu que segarém 'ls d' aixonsas de tots 'ls dallonsas del camp de la política.
- ¿Vol dir que lo que 's necessita son bons cops de fals, que diuhen ara?
- Fóra la gran manera de acabar ab tot aixó y alló y lo demés enllá.
- No parli més que hi ha roba estesa.

Aqueix número ha sigut revisat per la Censura militar; per lo que esperém no estranyarán s' observi alguna incongruencia en lo text.

*
**

(Rambla amunt y Rambla avall)

- ¿Que te 'n vá semblar, noy, de l' arribada de 'n Sol?
- 'M và deixá enlluhernat: y aixó que 'n d' alló deya que arribaria aquí com si no arribés ningú
- Donchs, si 's descuydan... Fins l' arribada, 'l dia del *ex daixonsas* de Gracia.. y Sant Gervasi, no và poguè compararshi per rés.
- Y que 'ls ànimos, estavan d' un modo que sino qu' estém en estat de d' aixó...
- Molt fácil que d' alló.

- ¡Véu qu' es un Sol qu' escalfa tant aquí à Barcelona
- Y en cambi es un Sol que ala à Madrid fá molt sombra.

*
**

De gremi á gremi:

- Es precís que... d' aixó: com més d' alló... menos.
- Nosal res foris y fermis en no d' aixonsas encare que 'ns costi l' dallonsas
- ¡Vaya!... Ja veurás com el últim 'l d' aixó no tindrà més remey que d' alló
- Jo trovo estrany com ja no d' aixonsas 'n dallonsas.
- ¿No sabéu perqué? Per pó del *procès de n Serrallonga*.
- ¿Pró que té que veure 'lló ab aixó?
- Tan segur tinguessis à Montjuich dins del nas

*
**

Entre socis del Foment:

- La proba que nosaltres pujém à cabell del d' aixó es lo sens fi d' edhessions rebudas á favor del d' alló.
- Y l' augment de socis demostra que aquell d' aixonsas à la vela está tocant 'l dallonsas
- No sols aixó: sino quo 's véu que 'l pais productor ja está tip de d' alló.
- La qüestió es que aqueix *Concert* ha desconcertat à tots 'ls d' aixó de la situació.
- Seià un *Concet* que donarà molt bonas entradas al camp del d' aixonsas.
- Y aixó es *económich*.
- ¡Veyèu que d' ensà que 'n dallonsas dú la batuta, tothom ja està cansat de *programas* y de música... celestial!

*
**

Al carrer d' Amalia:

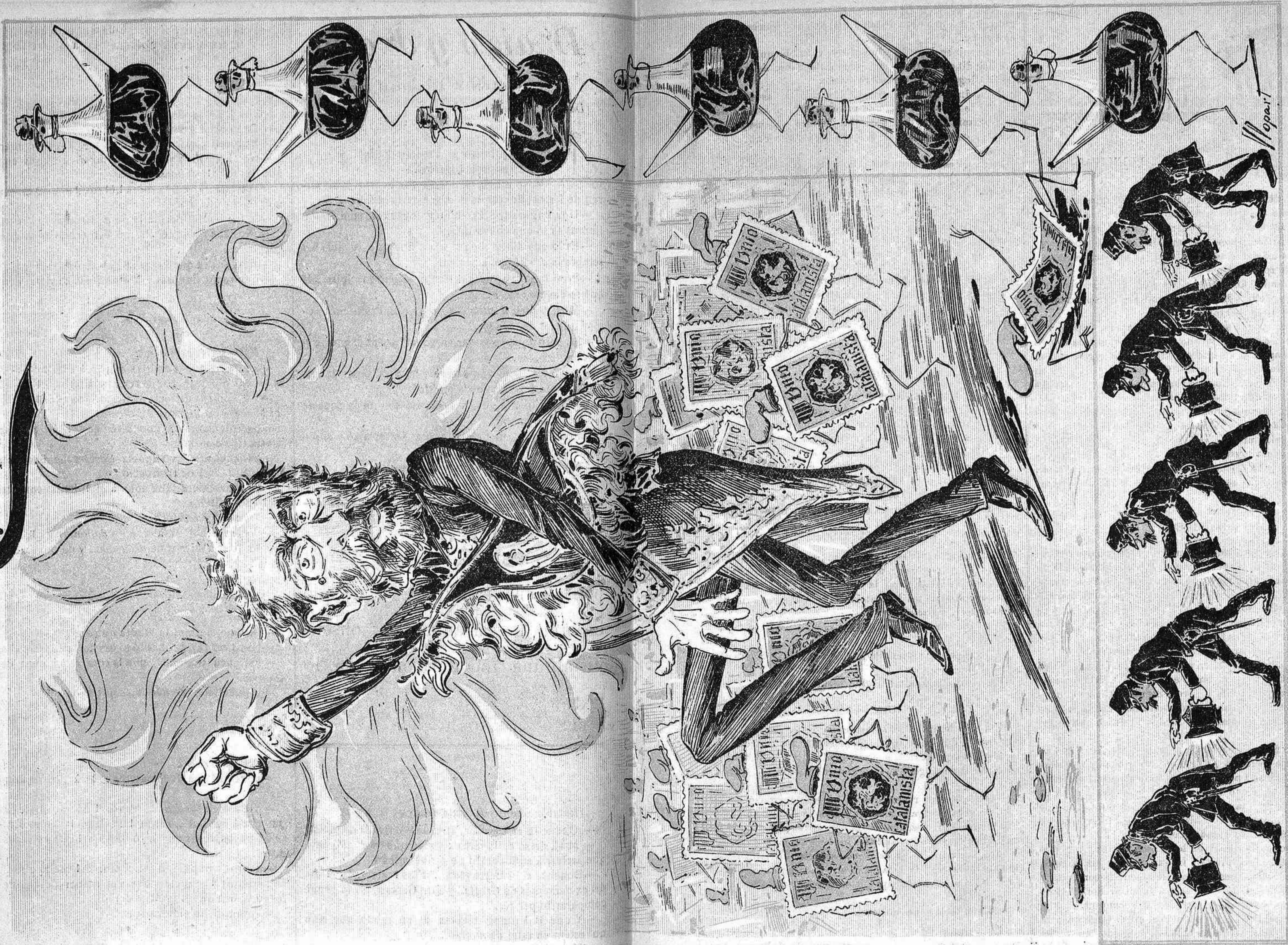
- ¡Animo, ànimo! Ja vindrà que d' aixó.
- Nosal res ray: la qüestió es que no 'os deixéu d' alló
- Estiguéu tranquils, que la cosa està à punt de t' allonsas.
- Diguéuli á n' en dallonsas que s' ha tallat

*
**

Per tot arréu:

- ¿Que diu que 'ls somatents estàn à punt de *daixonsas*?
- Are mateix acabo de veure 'l Somatent de Reus qu' està à punt de .. carme l' está molt ben escrit.
- Donchs, digas que aixó s' embolica y es capás de durar...
- Tingas compte qui t' ho diu: del modo que s' ha enmaranyat 'l conflicte no 's pot acabar de cap de las maneras fins qu' estiga llést del tot.
- Veyám si ho endevinarás.

PEPET DEL CARRIL.

La xardor d' un SOL que crema,
 la gran dansa dels sagells
 y aquell pollo d' Antequera
 li cap-giran el cervell.

PRINCIPAL

Dimars últim s' estrenà un drama del Sr. Iglesias titulat *L' alosa* que obtingué bon éxit, sent com totas las obras del esmentat escriptor fortament discutit, ja que lo personatge de *Esther* (l' alosa) es simbólich en extrem pero, per son trassat magistral admirá desde las primeras escenas á la escullida concurrència que hi assistí.

En *l' alosa* hi han frasses y conceptes bastant genials y que los apassionats del autor aplaudiren estrepitosament (potser mes de lo natural.)

En lo desempenyo se hi distingiren la Sta. Caparó y lo Sr. Salvat. Los demás actors no donaren peu en bola com se sol dir. Lo aplauso ab que 's distingí en lo segon acte al actor encarregat del personatge Claudio, diu molt poch en favor de la imparcialitat, proba palpable que 'ls amichs abundavan en dita nit en lo teatro.

Pera ahir estava anunciat l' estreno del saynete de Baró *Las ensiamadas* y pera la setmana entrant se prepara lo drama del mateix autor *La tramontana*.

Ab verdadera ansietat s' espera la série de funcions que deu donar la celebrada actriu francesa *Mme. Rejane*, que segons noticias serán desde los dias 23 á 27 del corrent mes.

LICEO

De verdader aconceixement musical pot senyalar-se l' estreno de la ópera de Wagner *Tristano é Isotta*, presentada ab inusitat luxu y propietat pera la que lo celebrat escenógrafo catalá Sr. Soler y Rovirosa ha pintat tres notables decoicions, que ellas solas bastarian á fomentarli la fama de celebritat si ja ab justicia no la possehis.

La impresió que 'ns feu *Tristano é Isotta* en la nit de son estreno no pogué ser mes profunda ni entussiasta.

Sens perjudici de ferne en altra edició un judici crítich de la mateixa, 'ns permeterém en la present, tributar nostre mes fort aplauso á la Empresa Bernis per haber aumentat lo repertori lirich ab obra de tanta importancia com es la anomenada y felicitarlo per lo gust artistich que ha demostrat possehir.

També se fan mereixedors al aplauso la Sra. Adini que ab lo personatge de *Isotta* ha demostrat ser una de las pocas artistas que ab exit poden interpretar lo repertori vagneriá puig sent d' un modo indescriptible la escena d' amor de dita ópera y canta la *particella* ab una expressió tan rica de colorit que duptém se trobi altra artista que interpretés ab mes talent á la desventurada protagonista.

Molt bé lo Sr. Cardinali en lo *Tristan* ab tot y tení que lluytar ab sa veu sempre tan ingrata y discutida. Hem de confessar que se ns presentá completament desconegut.

Los demás personatjes confiats á la Srta. Borlinetto y Srs. Giraldoni y Cromberg, arrodonint lo conjunt.

Per ultim hem deixat ab intenció al mtre. Colonne pera tributarli nostre mes calurós aplauso, puig que feu verda-ders prodigis al concertar ab tant ajust y donant tot lo de-

gut colorit á una obra de tan difícil execusió com es *Tristano é Isotta*.

Diumenje se despedí de nosaltres, y per obsequi á nostre públich dit eminent mestre executá la *Marxa húngara* de Berlióz, logrant una verdadera ovació.

Desde dimars s' ha encarregat de continuar las representacióni de *Tristano é Isotta* lo mtre. Marty, procedent del teatro Gran Opera de Paris, que justificá sa fama ja que hasta en certs passatjes de la ópera 'ns feu sentir novas bellesas.

Pera ahir estava anunciat lo debut de las Srtas. Storchio y Martelli junt ab lo celebrat tenor Sr. Bonci, (que la Empresa ha contractat pera deu *funcions* extraordinarias) ab l' ópera tan aplaudida de nostre públich *La Bohème*.

NOVETATS

Lo Sr. González ha donat sortida á varias obras de son repertori entre ellas los coneguts dramas *La aldea de San Lorenzo* y *La carcajada* haventhi lograt bastants aplausos.

Pera avuy está anunciat en definitiva l' estreno del drama heróich, de Rostand *Cyrano de Bergerac*, obra que es esperada ab verdadera ansietat tant per las bellesas literarias que 's diu atresora com per la importancia de son argument.

ROMEA

Cap novetat hi ha hagut á no ser que á mitjans de Novembre encare s' ha donat alguna representació de *Don Juan Tenorio*. que per no anar sol s' ha acompanyat de *El Nuevo Tenorio* y á fi de que lo públich sortís satisfet, á continuació *La castanyada*.

Pera demá s' anuncia l' estreno del drama del Sr. Iglesias *La resclosa*, pera dilluns la comedia *Lo general Bum Bum* y proximament *Los raigs Y* y *Perdiu per garsa*.

Sembla que l' ensopiment, aquesta temporada no hi resa

CATALUNYA (Eldorado)

Gran decepció sufrirem la setmana passada al assistir al estreno de *La preciosilla*, puig may ns podiam pensar que lo mestre que instrumentá la música de la sarsuela *Don Lucas del Cigarral* fos lo mateix autor que posteriorment ha compost *La preciosilla*.

Si sapiguéssim que te aprenents, creuriam que es fet d' algún d' ells.

La lletra de la obra no está á gayre mes altura que la música.

Lo desempenyo acertat, distingintshi lo Sr. Gil.

GRAN-VIA

S' ha anat tirant ab *El testamento del siglo*, que en cada representació hi obtenen mes aplausos, lo Sr. Cerbon en los xispejants y satiricas coplas que hi canta y lo Sr. Güell en la escena del pagés que interpreta ab sens igual maestría.

La tiple de gran renom que hi ha en preparació pera debutar, es la celebrada y tan mimada de nostre públich Srta. Conxa Martinez, qual debut está fixat pera demá divendres ab las sarsuelas *La buena sombra* y *El ángel caído*.

Está en estudi *El traje de luces*, sarsuela ab lletra dels jermans Quintero y música del mestre Caballero, qual obra s' estrenará al mateix temps que en lo teatro de la Sarsuela de la Cort.

Ne tenim molt bonas noticias.

UN CÓMICH RETIRAT.

LA TOMASA
EXTREMITATS

No 's cansa donya Manela
de prega per en Silvela.

Un *bullo* aixís, l'altre dia
Rambla avall s'enterbolia.

Ab aixó del tancament
no ha pogut menjar calent.

A rebre en Sol, mossen Creus,
hi va ser perque es de Reus.

El diumenje las floristas
van declararse *solistas*.

Per sé un home de *prudencia*
no ha pres mai la concurrencia.

Diferencia

Un amich caixé 'm mirava
las monedas que rebía;
si ell per bonas las tenia
bonas eran, no í ll va.

No trobant mav cap embull
y admirat de sa de tresa,
vaig mostrarli ma promesa
per'que m' hi des un cop d' ull.

Era esbelta, un poquet rossa,
de cara bastant guapeta
y al véurela tan ben feta
va dirme:—Es molt bona mossa.

—¡Bona! vaig dir, farem flra,
dihentmho 'l meu amich ray,
ell no s' equivoca may
quan las monedas me mira.—

Com mon cor prompte 's trasbalsa
desseguit m' hi vaig casar
y al ser fet... vaig observar
que aquella dona era falsa.

—Un cop ha mentit ta boca,—
diguí al amich, enfadat;
y ell digué:—Lo més pintat,
ab las donas s' equivoca.

Per coneixe á la més bleada
de res serveix la esperiencia,
no hi ha poca diferencia
de la dona à la moneda!

La moneda pots palparla,
després pots ferla trincar
y al fi, cansat de mirar,
per bona ó falsa pots darla.

¿Pero la dona? ¿Que es cas!
Per mes atent que la miris,
ni que tombis, ni que giris,
los seus tráfechs entendrás.

T' enganya de tal manera...
son obrar es tan astut,
que quan tu l' has conegut
ja has caygut á la ratera.—

Aixó va dirme l' amich
ab tan plena convicció,
que comprient la rahó
lo mateix que ell deya, d.ch:

—Que 's pod à conexe ab art
si las monedas son bonas,
pero 's hómes á las donas
quan las coneixen ja es tart.

JOAQUIM RUIG

Campanadas

Dissapte passat la «Escola Joelliana Orfeo Canigó» patrocinada per l' *Ateneo del Ensanche*, efectuà son concert inaugural, dirigit pe 'l reputat mestre D. Joseph Lapeyra.

Dit concert fou sumament notable, executantse bon número de pessas que sigueren aplaudidíssimas, especialment la titulada «Marxa dels Reys d' Aragó» harmonisada y orquestada per l' esmentat mestre, la qual es una página musical qu' entussiasma.

Lo Delegat d' Hisenda, en vista de lo manifest publicat lo dia 6 dels corrents per la Comissió Barcelonesa, sembla que 's proposa depurar los fets y exigir responsabilitats á qui correspongui, referent á investgactó de contribucions.

A dit objecte ha remés lo delegat un oficial Foment del Treball Nacional. La contestació que dona aquesta Societat es sabrosíssima; es una salsa ben arreglada; de las que convidan á sucarhi pa.

Entre 'ls párrafos de dita contestació es molt contundent lo que traduhit diu així:

«Per nostra part cooperarem al se proposit qu' anima á la superioritat, y desde luego per fer patents y oficials los fets, que reservadament se 'ns han manifestat, estém promptes á obrir pública informació en nostras respectivas societats, de lo qual s' obtindrian, ab tota seguretat, probas contundents y aterradoras, si per un periodo breu s' eximis de responsabilitat administrativa y penal á qui denunciés los fets abusius d' algún investigador.»

Creyém que si 's concedeix l' esmentat periodo sortiran molts drapets al sol.

Y entre aquets drapets, tal vegada lo mes brut seria 'l d' algun empleat que 's mostrés partidari de la neteja.

«¡Qui estigui net de culpa, que tiri la primera pedra!»

Lo Sr. Puigcerver, un dels contraris mes decidits de la concessió del concert económic, es 'l mateix que sent ministre d' Hisenda va formar un presupost que va saldarse ab 100 millons de déficit y qui va realisar operacions tan ruinosas pe 'l Tresor com la de pagar en or als tenedors estrangers.

Y naturalment: després de semblants derrotxes tot lo que tingui caràcters d' economia, l' esmentat ex-ministre ho troba detestable.

En Planas y Caixals y en Puig y Saladrigas, figura també entre 'ls que s' han recordat de demanar la llibertat dels contribuyents presos.

Pero poch se 'ls hi agrahit, perque per lo que á ells se refereix, pot dirse: «de aquellos polvos, etc.»

O en altres termes: Si no haguessiu entronisat lo caciquisme, altre pel nes lluhiria.

Per planxa, la que s' ha tirat lo marquès de Barzanallana.

Després d' haver assegurat en nom de la provincia de Lleyda, que en la mateixa no 's desitjava 'l concert económic, s' han aixecat hasta los pedras pera desmentirlo.

La manifestació del Marqués, fou sols una opinió particular.

Un marquès tan despreocupat, treballant en la barra fixa, guanyaria la primera pesseta.

Lo duch de Manchester—molt senyor nostre—després d' haver derrotat una fortuna immensa, ha debutat com à cantant à Nova-York, ab l' òpera «Bàrbara de Ritgi» ;Apa, marquès de Barzanallana! ;Ja que la noblesa ha deixat de recó vellas preocupacions, decideixis à competir ab lo duch de Manchester. Vosté podria debutar ab «Lo cant de la palinodia.

Sembla que 'l Senyor *Ranci-es* va tractar de bassí à un diputat catalá, pensant ofendrel ab semblant calificatiu.

Nosaltres creyém que segons qui diu las paraulas. ha de tenir present qu' un bassí, ademés de ser sempre un *moble necessari*; quan es nou pot servir d' olla fins als mes escrupulosos.

Lo qu' es asquerosíssim es lo que s' acostuma depositarhi y que no vull dir ni parlant en perdó.

Qui sigui de palla, que s' encengui.

Llegim:

«A Gibraltar s' ha verificat la cerimonia del casament civil d' un sacerdot de Ronda (me caso ab *idem*) perteneixent à una coneguda y apreciable familia.

Las circunstancias qu' han concorregut en la celebració d' aqueix matrimoni son curiosas:

No fa un mes lo nuvi va cantar missa à Ronda' pero enamorat perdudament de la que avuy es sa muller, va abandonar la població, presentantse al vicari anglicá de Gibraltar, abjurant de sas creencias é ingressant en la secta protestant.»

Apregui Mossen Jaume de fer las cosas ab decencia.

Prengui per modelo al capellá de Ronda.

En Peris *Mongetas*, votant ab los ministerials en la votació de la proposició Cucurella, ha estat en caràcter

Com à xuffero *pur sang* ha encés una candeleta à Deu y un' altra al diable.

Pero, afortunadament, ja li coneix tothom las manyas, y prompte las sevas xufas no las voldrá cap catalá, ni regaladas.

Son xufas bordas y com à tals causan náuseas.

Paraulas d' en Puigcerver:

«A n' en Duran y à n' en Polavieja se 'ls va treure del Govern tart y ab desprestigi pe 'l Gabinet.

Sa permanencia en lo mateix, era un conflicte constant, com va serho lo desatinat nomenclament del Sr. Robert per arcalde de Barcelona?»

¿Que diu, Sr. Puigcervé?

Jo no ascolto sas rahons.

Qui s' erra de 100 millons com va passarli à vosté, té grans equivocacions.

En un estat de l' América del Nort, los legisladors han tingut una idea ingeniosa pera combatre l' alcoholisme.

No havent donat l' impost que deb'an satisfer los venedors lo resultat que s' esperava, s' ha acordat que sigan los bebedors los que paguin aqueix impost.

Mitjansant una autorisació per escrit que costa cinch dollars s' adquireix lo dret de beure en tots los bars.

Ara, no ho fassin corre, porque si en Vilaverda se n' enterava; no 'ls dich ré del impost que 'ns clavaría!

En aquest cas, las tabernas haurían de tancar-se per falta de consumidors.

Telegramas

Del nostre servey... obligatori

FUSIONISME, à l' hora de la gana.—Jo no soch partidari de que 's concedeixi 'l concert, pero per solucionar lo conflicte hi ha un medi. ;Vaya si hi es! Donarme el poder à mi y desseguida tots los contribuyents se morirían de fástich. ;Morts los contribuyents, Barcelona y las demés provincias foren una bassa d' oli.

Llagasta.

PRESIDENCIA, à l' hora dels indecisos.—Ara ja 'm diuhen en Narváez II y 'm veig obligat à fer l' home. Pero per altra part, si faig l' home, potser m' en faré set pedras, y en Nato diu qu' aixó no ho pot permetre, per la part que li toca. Si faig, mal, si no faig també ;Aqueix concert m' ha desconcertat!

Gil Pela.

IGNOCENCIA, à l' hora de riure.—¿Voleu la descentralisació? Jo us la donaré. ¿Voleu un concert? Jo us donaré un concert, y per final nn ball d' húngaras, en lo que 's permetrà 'l can-can. Tot ho farém; pero no porteu pressa, porque ara 'm dedico à conquistar una raspa.

Carlos Xapa.

C: NAT, à l' hora de desbarrar.—La gran rebuda teta pe 'ls catalans à n' en Durán y *Bledas* me subleva la bilis. L' ex-ministre devia treuressels del devant, à fástichs. Si no fem à n' en Durán y als catalans à la grayella, no tenim modos ni vergonya. ¿Si ara han gastat tot lo seu entusiasme per ell y en Sol, que 'm farán à mi, que soch mes notable que tots dos, lo dia que visiti Barcelona.

Comte de las Atmetllas.

VIDRIERIA, à l' hora de reparar la trencadissa.—!Valgam Sant Jaume! Per mi en Silvela es un gran home, y ningú 'm treu d' aquí. Hi posat mes vidres desde que ell es al candeleró, que en tot lo temps que van serhi en Ka-no-vas y en Llagasta.

Un vidrier agrahit.

TALONARIS

PERA

apuntacions del sorteig de Nadal

Magníficament litografiats é impresos á dugas tintas, ab l' alegoría de la Fortuna

Los de 100 fullas, á 80 céntims

„ „ 50 „ á 50 „

VENTAS AL PER MAJOR Y MENOR

LITOGRAFÍA BARCELONESA

DE

RAMÓN ESTANY

6, Carrer de Sant Ramón, 6 -- BARCELONA

Als senyors Corresponsals de LA TOMASA, llibreters, kioscos y demés punts de venta se 'ls farà lo desquento acostumat.

LITOGRAFÍA BARCELONESA

— de Ramón Estany —

6, SANT RAMON, 6.—BARCELONA

DESERÉS DE L' ARRIVADA D' UN DIÛTAT

--Cregui, senyor Artigas, que may havia rebut ab tant gust una soleyada, com per anar á rebre á n' aqueix sol.
 --Lo mateix li dich, Sr. Ortega.

SECCIÓ DE TRENCA - CLOSCAS

LOGOGRIFO NUMÈRICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8--Població catalana.
- 1 2 3 4 5 6 7--Fruyter.
- 8 2 6 5 6 7--Fruit.
- 6 4 8 2 7--Nació Europea.
- 1 2 3 7--Fruit.
- 8 2 8--Número.
- 1 5--Nom de dona.
- 7--Vocál.
- 6 5--Musical.
- 3 6 7--En los granés.
- 5 4 6 7--Planta.
- 8 7 6 8 7--Auséll.
- 2 8 7 2 7 8--Nom d' homa.
- 8 5 3 6 5--Riu.
- 3 6 7 4--Apellido.
- 6 5 2--Moneda.
- 8 2--Musical.
- 8--Consonant.
- 1 7--Musical.
- 6 4 8--Serveix pe 'l hivern.
- 6 5 4 8--Poble catalá.
- 7 4 6 5 7--Nom de dona.
- 5 3 5 6 2 7-- « «
- 3 7 6 6 2 3 7--Apellido.

GANDO' MARTÍ.

TARJETA.

OR. SENY SIS

Formar ab aqueixas lletas: degudament combinadas, lo titol de un monclech en catalá.

GIL BLAS.

GEROGLIFICH

X
 FILL
 I I
 C
 O L
 JOAN ROCABERT

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN LO NÚMERO 385

XARADAS LLAMPECH

- 1.ª A-baix-a-do-rs.
- 2.ª Ca-de-na.
- 3.ª Ro-ca.
- 4.ª R-ull.

Geroglifich.--Set setmanas quares mals.

Logogrifo numèrich.--Sampedor.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI
 Preus de Suscripció:

- Espanya y Portugal, trimestre. 1.50 Ptas
- Extranger id. 2.50 »
- Número corrent 0.10 »

Tota reclamació podrá dirigirse á la Administració y Redacció

6, CARRER DE SANT RAMON, 6